

Joost treuzelt als hij zich moet wassen en aankleden.

De boterham met pindakaas krijgt hij bijna niet eens op. Zijn buik zit vol. Mama kijkt af en toe naar hem en strijkt hem over zijn bol.

"Ben je erg verdrietig, Joost? Ik snap het wel, hoor. Ik vind het ook niet leuk, maar voor opa en oma is het wel het beste."

"Het beste?" denkt Joost. Helemaal niet het beste. Opa en oma horen samen in één huis te wonen en het moet weer goed zijn!

Mama brengt hem naar school. Ze praat nog even met juf en neemt afscheid. "Dag knul. Tot straks", zegt ze.

Joost speelt altijd graag op school, maar vandaag zit hij maar wat op zijn stoel en heeft helemaal geen zin om te spelen.

"Wat is er Joost? Ben je verdrietig?" vraagt juf.

En dan komen er toch weer tranen. Hij vertelt juf dat opa en oma niet meer in één huis willen wonen en gaan scheiden. Juf trekt hem op schoot en langzamerhand wordt Joost weer wat rustig.

"Ik moet steeds aan opa en oma denken", zegt hij.

"Wat deed je altijd samen met opa?" vraagt juf.

"Vissen", lacht Joost door zijn tranen heen, "en oma kan heel mooi voorlezen."

"Weet je wat?" zegt juf. "Misschien kun je een tekening maken met vissen voor opa én een tekening voor oma met een mooi boek. Daar zullen ze vast heel blij mee zijn!"

